

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu na neverejnom zasadnutí 8. novembra 2011 v Bratislave o sťažnosti vyžiadanej osoby, **J. U.** proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 6. októbra 2011, sp. zn. Ntc 21/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa 193 ods. 1 písm. a/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **J. U. sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline uznesením zo 6. októbra 2011, sp. zn. Ntc 21/2011 podľa § 22 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze a § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze rozhodol, že sa vykoná európsky zatýkací rozkaz zo 14. apríla 2010, sp. zn. III. Kop 39/10, vydaný Krajským súdom v Bydgoszczi na občana Poľskej republiky J. U., nar. X. v C., trvale bytom C., O., t.č. v Ústave na výkon väzby v Žiline za účelom výkonu zvyšku trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky, 7 mesiacov a 23 dní, ktorý mu bol uložený rozhodnutím Krajského súdu v Bydgoszczi, sp. zn. III KKS 3/04 dňa 1. júla 2005 pre skutky kvalifikované ako trestné činy podľa § 286 ods. 1, § 12, § 294 ods. 1, § 270 ods. 1, § 297 ods. 1, § 11 ods. 2, § 18 ods. 3, § 13 ods. 1, § 273 a § 271 ods. 1 Trestného zákonníka Poľskej republiky, trestný čin proti šekovému právu podľa § 61 zákona šekové právo z 28. apríla 1936 a pre trestné činy proti vierohodnosti dokladov a daňovým povinnostiam a vyúčtovaniam z titulu dotácií alebo subvencií podľa § 56 ods. 1, § 6 ods. 2 Daňového trestného zákonníka Poľskej republiky, pre skutky podrobne rozpísané v bodoch 1 – 94, 97 – 99, 101 – 109, 111 – 115 a 118 – 121 európskeho zatýkacieho rozkazu (bod I. uznesenia krajského súdu) a zároveň, že podľa § 22 ods. 1, 4 zákona č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze sa nevykoná ten istý európsky zatýkací rozkaz vydaný na J. U. za účelom výkonu zvyšku trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky, 7 mesiacov a 23 dní, ktorý mu bol uložený rozhodnutím Krajského súdu v Bydgoszczi pod sp. zn. III KKS 3/04 dňa 1. júla 2005 pre skutky kvalifikované ako trestné činy proti vierohodnosti dokladov

podľa § 270 ods. 1 Trestného zákonníka Poľskej republiky podrobne rozpísané v bodoch 95 – 96, 110 európskeho zatýkacieho rozkazu a ako trestné činy proti vierohodnosti dokladov podľa § 270 ods. 1 Trestného zákonníka Poľskej republiky v nadväznosti na čl. 12 Trestného zákonníka Poľskej republiky podrobne rozpísané v bodoch 100 a 116 – 117 európskeho zatýkacieho rozkazu (bod II. uznesenia krajského súdu).

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podala vyžiadaná osoba J. U. prostredníctvom obhajcu sťažnosť, v ktorej vyslovila nesúhlas s vydaním do Poľskej republiky pre obavu z ohrozenia jej života v štáte pôvodu a tiež preto, že má manželku aj s maloletým dieťaťom na území Slovenskej republiky. Z týchto dôvodov sťažovateľ navrhol, aby najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie v časti o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu zo 14. apríla 2010, sp. zn. III Kop 39/10, vydaného Krajským súdom v Bydgoszczi a aby rozhodol, že tento európsky zatýkací rozkaz sa nevykoná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodujúci o podanej sťažnosti ako nadriadený orgán krajskému súdu v zmysle § 22 ods. 8 zákona č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze zistil, že neprichádza do úvahy jeho meritórne rozhodnutie (t.j. o tom, či sa európsky zatýkací rozkaz vykoná alebo nevykoná) podľa označeného zákonného ustanovenia z dôvodu, že sťažnosť podaná vyžiadanou osobou J. U. nie je prípustná.

Tak ako to správne uvádza J. U. v podanej sťažnosti, uvedený opravný prostriedok podľa § 22 ods. 7 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze môže vyžiadaná osoba (ktorou v posudzovanom prípade je sťažovateľ) podať len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 ods. 1. Podanie sťažnosti z iných dôvodov nie je prípustné. Sťažovateľom uplatnené námietky vecne nezodpovedajú žiadnemu z piatich dôvodov uvedených v § 23 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze, ktoré v prípade ich preukázania, resp. aspoň niektorého z nich predstavujú obligatórnu prekážku vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu.

Zistenie, že sťažnosť bola podaná z iných, než ustanovením § 22 ods. 7 zákona č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze dovolených dôvodov robí sťažnosť vyžiadanej osoby J. U. neprípustnou, a preto ju Najvyšší súd Slovenskej republiky použijúc podľa § 1 ods. 2 zákona o európskom zatýkacom rozkaze subsidiárne všeobecný predpis o trestnom konaní – zákon č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (Trestný poriadok) zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 8. novembra 2011

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková